

hvis vi fik Toldnedsættelsen, de skrive sig fra saa fortræffelige Kilder som den nuværende Konseilspræsident og den nuværende Justitsminister. Derfor blev jeg noget forhavset over, at „Oplysningen“, om jeg saa maa sige, o: Petroleumsforbruget, skulde være saa stort paa Fyn, at hver Husmandsfamilie derovre vilde tjene 5 Kr. paa Nedsættelsen af Petroleum alene. Det forekommer mig at staa noget i Modstrid med de Oplysninger, vi have faaet fra saa kompetent Side som den, jeg før nævned.

Der er anket, først og fremmest af den højtærede Finansminister, over den Mængde forskellige Standpunkter, som Højres Talere have indtaget. Jeg finder, at det næsten er en Stolthed for vort Parti overfor en Sag som Toldloven, der har saa overordentlig Betydning for hele vort Erhvervsliv, at den virkelig ikke bør behandles ud fra et Partihensyn. Jeg synes netop, det er en stor Ære, at vi indenfor hele Højrepartiet aldrig nogen Sinde have fremsat den Sag som en Partisag. Jeg finder, at de Anker ere fuldstændig berettigede, som bleve fremsatte — jeg tror, det var af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) — overfor den vel massive Enighed, der findes i Regeringspartiet her i Salen. Jeg tror langtfra, den er heldig, men at den tyder paa, at de ikke have haft Tilbøjelighed til at sætte sig ind i de praktiske Forhold, til Trods for, at den højtærede Minister har erklæret, at denne Sag skulde drives paa denne Maade. Jeg vil bede dem ændre denne deres Maade at se i Flok paa denne Sag, men hver især tage deres Evner i Brug for at sætte sig ind i Sagen og tænke over, hvad der vil være til det bedste. Ud fra en saadan Betragtning synes jeg, vi maa være glade ved, at vort Parti viser en saa selvstændig Opfattelse, saa praktisk gaar til Sagen. Der foreligger jo nu et Løfte, som jeg sætter megen Pris paa, fra den højtærede Minister, og jeg haaber, at det for en Del vil sprænge den snævre Ramme, hvori det nuværende Regeringsparti her i Salen har været indsluttet.

Jeg maa stille mig i bestemte Modsætning til de Udtalelser, som fremkom fra min Meningsfælle, det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Lunn) om Sukkerbeskatning. Det var vistnok Retfærdighedsfølelse, der dikterede det ærede Medlem hans Udtalelser. Jeg forstod det saaledes, at han mente, at Forholdene vare saadanne, at ikke alle, der kunde dyrke Sukkerroer, kunde komme til det, og det var for ham om at gøre at faa det saa

vidt. Jeg tror imidlertid, at han ved at øve denne Retfærdighed kommer til at begaa en ganske overordentlig blodig Uret imod dem af mine Kaldsfæller, i alle Tilfælde blandt Landmændene derovre, der for Øjeblikket dyrke Roer. Jeg ved, at der er mange, der gerne ville dyrke Sukkerroer, og flere, end der kan komme til. Der er maaske noget i Retning af Monopol, men det skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Det er anført her, at hvis man tænkte sig, at Toldforholdene forbøde Sukkerfabrikkerne at drive deres Virksomhed, kunde Landmændene gaa over til at dyrke Foderroer, idet en Beregning over Foderroer viste, at det vilde give større Overskud end Dyrkning af Sukkerroer. Jeg er vis paa, at mine Kolleger, der dyrke Sukkerroer, vilde være meget kedede af at skulle forlade dem, thi Sagen er den, at de, som dyrke Sukkerroer, faa en direkte, nogenlunde hurtig Indtægt af deres Jord, hvorimod vi andre Landmænd, der drive det danske Landbrug paa den saa højt roste Maade ved Produktion af de forædlede Landbrugsprodukter Smør, Kød og Flæsk, have en lang og trang Vej til at gaa for at faa vore Indtægter af vor Jord omsatte. Den fordrer en stor Driiftskapital, den er afhængig af mange forskellige Forhold, Uheld osv. Det er i det hele ikke nær saa reel en Vej, om jeg maa sige, at komme til sine Indtægter paa som den, de Herrer Sukkerroedyrkere have. Jeg vil derfor ogsaa ud fra et rent og godt Kammeratskab overfor mine Kolleger, der bo i de benaadede sukkerroedyrkende Egne, sige, at jeg gerne vil være med til at støtte saadanne Toldsatser, som kunne bevare den nuværende Dyrkning af Sukkerroer der, men saa haaber jeg selvfølgelig ogsaa, at de Herrer ville give os, der bo paa de mindre gode Egne af Landet, en lignende Anerkendelse ved f. Eks. at gaa med til en Told paa Kartoffelmel.

Holger Petersen: Jeg skal kun opholde det høje Ting et eller to Minutter. Naar jeg resignerer overfor den højtærede Minister i Anledning af hans Udtalelser imod mig i Lørdags, er det ikke, fordi jeg føler mig sat til Vægs, men det er af Hensyn til den fremrykkede Tid. Jeg kunde med lige saa megen Føje sige, at der var forskellige af mine Udtalelser, som den højtærede Finansminister forbigik. Men et har glædet mig, og det er, at den højtærede Finansminister endte med at sige, at graa er al Teori, grønt er kun Livets gyldne Træ. Jeg vil haabe, at den